

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum iustitia, iudicium & veritas sint comites iuramenti? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum conuenienter ponantur tres comites iuramenti, videlicet iustitia, iudicium, & veritas?

484 **A**d tertium sic proceditur. Videtur, quod inconvenienter ponantur tres comites iuramenti, videlicet iustitia, iudicium, & veritas. Ea enim quorum vnum includit in altero, non sunt connumeranda, ad 1. Et tamquam diuersa. Sed horum erunt vnum includit in altero: quia veritas est pars iustitiae, secundum Tullium. Iudicium autem est actus iustitiae, ut supra Et quoli. Habetum est. Ergo inconvenienter ponuntur tres comites iuramenti.

* 4. 2. de **¶ 2** Præterea, Multa alia requiruntur ad iuramentum, scilicet deuotio & fides, per quam credamus Deum omnia scire, & mentiri non posse. Ergo libri. videtur, quod insufficienter tres comites iuramenti enumerentur.

¶ 3 Præterea, Hec tria in quolibet opere humano requirenda sunt. Nihil enim deber fieri contra iustitiam aut veritatem, aut sine iudicio: secundum illud: ad Timot. 5. Nihil facias sine preiudicio, id est, sine precedenti iudicio. Ergo hæc tria non magis debent associari iuramento, quam alijs humanis actibus.

S E D contra est, quod dicitur Hierem. 4. Jurabis, viuit Dominus, in veritate, in iudicio, & in iustitia. Quod exponens Hieron dicit *, Animaduertendum est quod iuriandum hos habet comites, scilicet veritatem, iudicium, & iustitiam.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est *, iuramento non est bonum, nisi ei qui bene vivit iuramento. Ad bonum autem vnum iuramenti duo requiruntur. Primo quidem, quod aliquis non leuiter, sed ex necessaria causa, & discrete iuret. Et quantum ad hoc requiritur iudicium, scilicet discretionis, ex parte iurantis. Secundo, quantum ad id quod per iuramentum confirmatur, ut scilicet neque sit falsum, neque sit aliquid illicitum. Et quantum ad hoc requiritur veritas, per quam aliquis iuramento confirmat quod verum est,

est; & iustitia per quam confirmat quod licitum est. Iudicio autem caret iuramentum incautum: veritate autem iuramentum mendax: iustitia autem iuramentum iniquum sive illicitum.

Ad primum ergo dicendum, quod judicium non sumitur hic pro executione iustitiae, sed pro iudicio discretionis, ut dictum est*. Neque etiam veritas hic accipitur secundum quod est pars iustitiae, sed secundum quod est quædam conditio locutionis.

Ad secundum dicendum, quod & deuotio, & fides, & omnia huiusmodi, quæ exiguntur ad debitum modum iurandi, intelliguntur in iudicio. Alia enim duo pertinent ad rem, de qua iuratur: ut* dictum est. Quamvis posset dici quod iustitia pertinet ad causam pro qua iuratur.

Ad tertium dicendum, quod in iuramento est periculum magnum: tum propter Dei magnitudinem, cuius testimonium inuocatur: tum etiam propter labilitatem lingue humanæ, cuius verba iuramento confirmantur. Et ideo huiusmodi magis requiruntur ad iuramentum quam ad alios humanos actus.

ARTIC. IV.

Vtrum iurare, sit actus religionis sive latræ?

485

A D quartum sic proceditur. Videtur, quod iuramentum nō sit actus religionis sive latræ. Actus enim latræ sunt circa aliqua sacra, & diuina. Sed iuramenta adhibentur circa controversias humanas, ut Apostolus dicit ad Hebr. 6. Ergo iurare non est actus religionis seu latræ.

¶ 2 Præterea, Ad religionem pertinet cultum Deo offerre, ut* Tullius dicit. Sed ille qui iurat, nihil * lib. 2. de Deo offert, sed Deum inducit in testem. Ergo iurare Inuenit an non est actus religionis seu latræ.

¶ 3 Præterea, Finis religionis seu latræ est reuerentiam Deo exhibere. Hoc autem non est finis iuramenti, sed potius aliquod verbum confirmare. Ergo iurare non est actus religionis.

S E D contra est, quod dicitur Deut. 6. Dominum B b 4 Deum

*In cor. a.**In cor. a.**Inuenit an**te fin. li.*